

Winther: Jeg skal naturligvis ikke indlade mig paa Behandlingen af en Sag, der foreligger paa den Maade som nærværende, men kun udtale mig med Hensyn til et Par Ytringer af den ærede Minister. Han erklærede, at en Overgang til 2den Behandling af dette Lovforslag vilde være det Samme som at sige, at man vilde indlade sig paa at give 300,000 Rd. pr. Mill af dette Jernbaneanlæg. Saaledes vilde jeg idetmindste ikke have min Stemmegivning forstaaet, thi det kunde aldrig falde mig ind, at Nogen kunde troe, at dette Things Mening skulde have forandret sig saaledes fra ifjor, at det nu vilde give 300,000 Rd. for det, som det med Nød og neppe dengang vilde give 280,000 Rd. for. Jeg vil dernæst bemærke, at om ogsaa dette Forslag falder bort, mener jeg, at der alligevel er Anledning for Thinget til at lade Sagen komme frem i en anden Skikkelse, og jeg maa tilstaae, at naar jeg idag har hørt den ærede Minister udtale sig imod det foreliggende Forslag, har det forekommet mig, som om han fægtede imod en Veirmølle; thi han maa jo dog have seet, at ifjor var der Ingen, der holdt paa det — jo, saavidt jeg erindrer, troer jeg, at han selv holdt paa det, idetmindste udtalte han sig ganske anderledes om det ifjor end iaar — men saameget er vist, at Thinget forcastede det med en betydelig Majoritet, og et andet Forslag, som var fremkommet til 3die Behandling, fik lige mange Stemmer for og imod sig. Det havde været naturliger, synes mig, om den ærede Minister havde betragtet det Forslag, der idag foreligger, blot som en Anledning fra Forslagsstillerens Side til at bringe denne Sag videre; maastee det ikke er den heldigste Form, den ærede Forslagsstiller har brugt — men nu har den ærede Minister sat os i en stor Forlegenhed i denne Henseende, idet han har erklæret, at vi svækkede hans Stilling ved at lade Forslaget gaae videre, da han befandt sig i Underhandling med den Entrepreneur, med hvem vi ere saa uhykelige at have indladt os, angaaende Tverbanen mellem Arhus og Struer. Jeg mener altsaa, at vi, idet vi lade nærværende Forslag falde bort, have Opfordring til at lade Sagen fremkomme paa en anden Maade, i det Diemed nemlig at faae fastsat

en Retningslinie for de tilkommende Jernbaner her i Landet; thi vi vide jo, hvad der truer os, dersom der ikke kommer en bestemt Tilfjendegivelse fra Rigsdagens Side i saa Henseende. Den ærede Ministers Forfærlighed for denne Rjbstadsbane paa Ostfyten af Sjælland har han endog saa idag selv gjentaget, og den er os desuden Alle i frisk Minde fra forrige Session, saa det forekommer mig, at man ikke hurtigt nok kan faae et Skridt gjort for atter i Thinget at frembringe et Forslag, der i det Væsentlige ligner det, der forelaa ifjor og dengang fik 46 Stemmer for sig og 46 imod sig.

Der er blot endnu en Bemærkning, som jeg vil tilføje, og det er den, at, naar den ærede Minister sagde, at Thinget ikke lættelig skulde give sin Bemyndigelse til Regjeringen i en saa vid Udstrækning som den, hvorom her er Tale, er der Ingen, der i den Henseende er enigere med ham end jeg, især naar man seer hen til, hvor slet den Bemyndigelse er bleven benyttet, der tidligere har været givet. Lader os huske paa de Tillæg til de paagjældende Contracter, som ved den ærede Ministers Velvillie i disse Dage ere komne til Finantsudvalgets Kundskab, og som jeg haaber snart skulle foreligge her i Thinget, og man vil da see, at der er gyldige Grunde til at samstemme med ham i, at det ikke er godt at give Regjeringen en altfor uindskrænket Bemyndigelse. Naar den ærede Minister forøvrigt hellere ønskede, at denne Sag reent skulde falde bort, hvilket jeg troer var Meningen af det, han sagde, indtil han selv kunde tage Initiativet, saa maa jeg sige, at det er ganske naturligt fra hans Standpunkt, da han absolut vil have Tverbanen fastholdt; men derimod troer jeg, at de af Thingets Medlemmer, som ere imod denne Tverbane, ikke maae overhøre, hvad der blev hørt af den ærede Forslagsstiller, nemlig at det gunstige og maastee sidste Dieblit til at faae foretaget en Forandring i denne for Landet besværlige Lov om Tverbanen, er nu, og deri troer jeg, han har Ret, efter hvad der er oplyst, tildeels igjennem offentlige Blade, om Fremskridtet af Arbejderne paa Tverbanen. Altsaa deri ligger ogsaa en Tilfjendelse til atter